

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 20.5.2025
COM(2025) 259 final

2025/0132 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van Verordening (EU) 2024/1348 wat betreft de toepassing van het begrip
“veilig derde land”**

{SWD(2025) 600 final}

TOELICHTING

ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Achtergrond en motivering van het voorstel

Op grond van artikel 77 van de asielprocedureverordening (Verordening (EU) 2024/1348) moet de Commissie uiterlijk op 12 juni 2025 het begrip “veilig derde land” evalueren en in voorkomend geval gerichte wijzigingen voorstellen. Op basis van die bepaling heeft de Commissie een integrale evaluatie van het begrip “veilig derde land” uitgevoerd.

In het kader van deze evaluatie heeft de Commissie onderzocht of het internationaal recht (het Verdrag van Genève van 1951 en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van 1950) en het primaire EU-recht, met inbegrip van het Handvest van de grondrechten van de EU, verdere herzieningen mogelijk maken van de voorwaarden voor de toepassing van het begrip “veilig derde land” en de juridische waarborgen ervan, teneinde de toepassing van het begrip door de lidstaten verder te vergemakkelijken. De Commissie heeft ook rekening gehouden met de ervaringen en de problemen van de lidstaten bij de toepassing van het begrip “veilig derde land”, die in verschillende fora ter sprake zijn gekomen. Zij heeft beoordeeld of deze kwesties al zijn aangepakt door de in het kader van de asielprocedureverordening ingevoerde wijzigingen, of dat deze nog moeten worden verholpen. Tot slot heeft de Commissie de toepasselijke jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EU (HvJ-EU) en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) geanalyseerd.

Het begrip “veilig derde land”, dat momenteel wordt geregeld bij artikel 33, lid 2, punt c), van Richtlijn 2013/32/EU (richtlijn asielprocedures)¹, is herzien in het kader van het migratie- en asielpact, dat in mei 2024 is aangenomen.

Door het begrip “veilig derde land” toe te passen, kunnen de lidstaten asielverzoeken als niet-ontvankelijk afwijzen zonder te onderzoeken of de betrokken personen voldoen aan de voorwaarden om in de EU bescherming te krijgen. Het begrip “veilig derde land” kan worden toegepast als onderdeel van de grensprocedure.

Bij Verordening (EU) 2024/1348 (asielprocedureverordening)² zijn verschillende wijzigingen in de regels inzake “veilige derde landen” ingevoerd, die het begrip “veilig derde land” breder en flexibeler toepasbaar moeten maken. Deze wijzigingen omvatten onder meer het volgende:

- de uitbreiding van de criteria op grond waarvan een derde land als “veilig” kan worden aangemerkt, wat met name mogelijk maakt dat landen die geen partij zijn bij het Verdrag van Genève ook als veilige landen kunnen worden aangemerkt, mits zij “doeltreffende bescherming”³ kunnen bieden;

¹ Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (PB L 180 van 29.6.2013, blz. 60).

² Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (PB L, 2024/1348, 22.5.2024).

³ Volgens artikel 57, lid 2, van de asielprocedureverordening moet “doeltreffende bescherming” het volgende omvatten: het recht om op het grondgebied van het betrokken land te blijven in afwachting van de behandeling van het verzoek om bescherming; een adequate levensstandaard, rekening houdend met de algemene situatie in het land; toegang tot gezondheidszorg en onderwijs onder dezelfde voorwaarden als eigen onderdanen, en doeltreffende bescherming totdat er een duurzame oplossing wordt gevonden;

- een expliciete verwijzing naar gezinsleden en verblijf in het derde land als mogelijke aanwijzingen voor het bestaan van een band (overweging 48 van de asielprocedureverordening);
- de mogelijkheid om een derde land als “veilig” aan te wijzen met uitzonderingen voor specifieke delen van zijn grondgebied of duidelijk identificeerbare categorieën personen (overweging 46 en artikel 59, lid 2, van de asielprocedureverordening);
- de invoering van een vermoeden van veiligheid ten aanzien van derde landen waarmee de EU een veiligderdelandovereenkomst heeft gesloten overeenkomstig artikel 218 VWEU (artikel 59, lid 7, van de asielprocedureverordening);
- de invoering van de mogelijkheid om gemeenschappelijke lijsten van op EU-niveau aangewezen veilige derde landen vast te stellen, zonder de lidstaten de mogelijkheid te ontfemen om op nationaal niveau aanvullende veilige derde landen aan te wijzen (overweging 81 en de artikelen 60, 63 en 64 van de asielprocedureverordening).

De nieuwe bepalingen gelden vanaf juni 2026. De Commissie heeft onlangs voorgesteld de toepassing van artikel 59, lid 2, van de asielprocedureverordening, dat betrekking heeft op de mogelijkheid om een derde land als “veilig” aan te wijzen met uitzonderingen voor delen van het grondgebied of categorieën personen⁴, te vervroegen.

Het Europees Parlement en de Raad waren van mening dat verdere wetwijzigingen nodig kunnen zijn nog voordat de asielprocedureverordening van toepassing wordt. In artikel 77 van de asielprocedureverordening wordt de Commissie opgedragen om het begrip “veilig derde land” uiterlijk op 12 juni 2025 te evalueren en in voorkomend geval gerichte wijzigingen voor te stellen.

• De evaluatie van het begrip “veilig derde land”

De Commissie heeft een totaalbenadering gebruikt om de uit hoofde van artikel 77 van de asielprocedureverordening verplichte evaluatie uit te voeren⁵.

Als onderdeel van deze evaluatie heeft de Commissie de elementen in verband met het begrip “veilig derde land” en de toepassing ervan in het kader van de asielprocedureverordening onderzocht, waaronder:

- (1) de voorwaarden waaraan een derde land moet voldoen om als “**veilig**” te worden beschouwd, zoals bepaald in artikel 59 van de asielprocedureverordening. In wezen mag er in dat derde land geen risico op vervolging of ernstige schade bestaan; het moet mogelijk zijn, om **doeltreffende bescherming**, gedefinieerd in artikel 57 van de asielprocedureverordening, te verzoeken en, indien aan de voorwaarden is voldaan, te ontvangen; en het beginsel van non-refoulement moet worden geëerbiedigd.
- (2) het bestaan van een **band** tussen de verzoeker en het derde land, wat betekent dat er een band tussen de asielzoeker en het veilige derde land moet bestaan op grond waarvan het redelijk zou zijn om de verzoeker aan dat veilige derde land over te dragen.

⁴ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2024/1348 wat betreft de vaststelling van een lijst van veilige landen van herkomst op het niveau van de Unie, COM(2025) 186 final van 16.4.2025.

⁵ SWD (2025) 600, werkdocument van de diensten van de Commissie van DG HOME in verband met het voorstel voor veilige derde landen

- (3) in de asielprocedureverordening vastgestelde **waarborgen voor een eerlijke procedure** die nageleefd moeten worden door de lidstaten die het begrip toepassen, met name een individuele beoordeling per geval van de vraag of het land veilig is voor de betrokken verzoeker, alsook de mogelijkheid voor de verzoeker om gezien zijn/haar specifieke omstandigheden het bestaan van een band met het desbetreffende derde land of de vermeende veiligheid van het land aan te vechten (mogelijkheid om het vermoeden van veiligheid te weerleggen), en de automatische schorsende werking van een beroep.

Naar aanleiding van deze evaluatie en na zorgvuldige analyse heeft de Commissie geconcludeerd dat er ruimte is voor herziening van het criterium van een band, aangezien dit geen vereiste is krachtens het internationaal recht, en van de automatische schorsende werking van beroep. Zij stelde echter vast dat er geen ruimte is voor herziening van de criteria voor de “veiligheid” van een derde land, aangezien deze reeds in overeenstemming zijn met de minimumnormen uit hoofde van het internationaal recht⁶. Andere aspecten in verband met een eerlijke procedure, waaronder de individuele beoordeling, zijn vereisten uit hoofde van het EU-recht, het internationaal recht en de jurisprudentie, en zijn essentieel voor de bescherming van personen tegen refoulement en het behoud van hun grondrechten. Gezien het bindende karakter ervan op grond van het EU-recht en het internationaal recht moeten deze waarborgen van kracht blijven⁷.

Daarom is vastgesteld dat de volgende twee elementen van de asielprocedureverordening gericht moeten worden gewijzigd:

- (a) het vereiste van een bestaande band tussen de verzoeker en het derde land (het **criterium van een band**) en
- (b) de **schorsende werking van beroep** tegen besluiten waarbij een verzoek als niet-ontvankelijk wordt afgewezen op grond van het begrip “veilig derde land”.

Belanghebbenden wezen op verschillende voordelen en risico's voor elk alternatief, die hieronder in het deel “Raadpleging van belanghebbenden” worden samengevat.

A. Criterium van een band

Uit de evaluatie van de Commissie is gebleken dat de niet-bindende aard van het criterium van een band in het internationaal recht ruimte laat voor een herziening. Volgens een

⁶ Volgens overweging 46 van de asielprocedureverordening impliceert doeltreffende bescherming “toegang tot voldoende bestaansmiddelen om een toereikende levensstandaard te handhaven ten aanzien van de algemene situatie van dat ontvangende derde land, tot gezondheidszorg en essentiële behandeling van ziekten en toegang tot basisonderwijs onder de voorwaarden die in dat derde land gangbaar zijn”. Bovendien wordt volgens overweging 51 onder “toegang tot middelen van bestaan die toereikend zijn voor een adequate levensstandaard” verstaan “de toegang tot voedsel, kleding, huisvesting of onderdak, en het recht om betaald werk te verrichten, bijvoorbeeld door toegang tot de arbeidsmarkt, onder voorwaarden die niet minder gunstig zijn dan die voor niet-onderdanen van het derde land die in het algemeen in dezelfde omstandigheden verkeren”. Deze vereisten komen grotendeels overeen met wat het Verdrag van Genève van 1951 voorschrijft voor vluchtelingen die legaal op het grondgebied verblijven: het recht om loonarbeid te verrichten (artikel 17 van het Verdrag van Genève), het recht op huisvesting (artikel 21) en het recht op zelfstandige arbeid (artikel 18) moeten worden verleend onder voorwaarden die even gunstig zijn als voor onderdanen van derde landen die legaal in het land verblijven; het recht op toegang tot onderwijs (artikel 22) en tot sociale zekerheid en uitkeringen (artikel 24) moet onder dezelfde voorwaarden worden verleend als die voor eigen onderdanen gelden.

⁷ Zie sectie 3 van SWD(2025) 600, werkdocument van de diensten van de Commissie van DG HOME met betrekking tot het voorstel inzake veilige derde landen.

aanzienlijke meerderheid van de lidstaten was dit was ook het element van het begrip “veilig derde land” als gebruikt in de asielprocedureverordening dat de toepassing van het begrip het meest zou vergemakkelijken. Op basis hiervan heeft de Commissie drie opties voor de herziening van het criterium van een band in het kader van de asielprocedureverordening vastgesteld en beoordeeld⁸.

(1) *Schrapping van het criterium van een band als vereiste in het Unierecht*

Aangezien het criterium van een band niet vereist is uit hoofde van het internationaal recht, is als optie overwogen om het verplichte karakter ervan uit het Unierecht te schrappen. Lidstaten zouden dan bij de toepassing van het begrip “veilig derde land” de mogelijkheid krijgen om te kiezen of zij het criterium van een band toepassen en te bepalen hoe zij het definiëren in het nationale recht.

Deze optie zou de toepassing van het begrip “veilig derde land” door de lidstaten vergemakkelijken door het aantal verzoekers op wie het begrip “veilig derde land” zou kunnen worden toegepast, te vergroten, de groep derde landen waarmee bij de toepassing van het begrip moet worden samengewerkt, uit te breiden en de noodzaak om het bestaan van een band met een bepaald veilig derde land aan te tonen, weg te nemen. Deze mogelijkheid zou de administratieve lasten verminderen en de behandeling van asielaanvragen doeltreffender maken. Ook zou deze optie kunnen bijdragen tot een grotere verdeling van de verantwoordelijkheid en mogelijk tot een uitbreiding van de mondiale beschermingscapaciteit. Dit alternatief zou moeten worden toegepast in overeenstemming met het Handvest van de grondrechten van de EU, met inbegrip van de rechten van het kind.

Deze optie omvatte ook de mogelijkheid om specifieke groepen kwetsbare verzoekers uit te sluiten of specifieke maatregelen in te voeren om onderduiken te voorkomen (bv. vermoeden van een risico op onderduiken bij toepassing van het begrip “veilig derde land” of de invoering van een nieuwe grond voor bewaring in de richtlijn opvangvoorzieningen). Dit alternatief omvatte ook de mogelijkheid om overeenkomsten of regelingen te sluiten met derde landen op grond waarvan de gegrondheid moet worden onderzocht van verzoeken om doeltreffende bescherming van verzoekers wier verzoek op grond van het begrip “veilig derde land” als niet-ontvankelijk was afgewezen.

Deze elementen maken deel uit van dit wetgevingsvoorstel.

(2) *Doorreis als afdoende criterium beschouwen*

Een tweede optie was om het loutere feit dat de verzoeker op doorreis is geweest in een veilig derde land, te laten volstaan om het begrip “veilig derde land” toe te passen op de desbetreffende persoon.

De toevoeging van doorreis als criterium zou het mogelijk maken om een aanvullende objectieve band tussen de verzoeker en het veilige derde land vast te stellen, aangezien redelijkerwijs kan worden verwacht dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, een verzoek om bescherming had kunnen indienen in het veilige derde land waar hij/zij doorheen is gereisd. Deze interpretatie sluit aan bij de benadering die de Commissie heeft gevolgd in haar voorstel van 2016 voor een verordening asielprocedures⁹, waarin zij erkende dat doorreis door een veilig derde land zou kunnen volstaan om het begrip “veilig

⁸ Zie sectie 4 van SWD(2025) 600, werkdocument van de diensten van de Commissie van DG HOME met betrekking tot het voorstel inzake veilige derde landen.

⁹ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU, COM(2016) 467 final – 2016/0224 (COD).

derde land” toe te passen. Doorreis beschouwen als een geldige, objectieve band vergemakkelijkt de toepassing van het begrip en breidt mogelijk de groep derde landen uit waarmee de lidstaten op asielgebied kunnen samenwerken. Het is de verantwoordelijkheid van de bevoegde asielautoriteiten van de lidstaten om deze doorreis aan te tonen.

De mogelijkheid om een specifiek weerlegbaar vermoeden van doorreis in te voeren werd overwogen, op grond waarvan zou worden aangenomen dat een persoon die irregulier het grondgebied van de EU binnenkomt en niet kan aantonen dat hij/zij een rechtstreekse route heeft genomen, door ten minste één derde land moet zijn gereisd. Er werd echter geconcludeerd dat de invoering van een weerlegbaar vermoeden een aanvullende grond voor rechtszaken zou kunnen vormen, hetgeen de beoogde vereenvoudiging van de toepassing van het begrip “veilig derde land” juist in de weg zou staan. Daarom werd de mogelijkheid om een weerlegbaar vermoeden in te voeren, afgewezen.

(3) *Het criterium van een band definiëren in de asielprocedureverordening, maar het verruimen (zodat het ook doorreis omvat)*

Een derde optie was om “band” in het kader van het Unierecht zodanig te definiëren dat, naast doorreis door het desbetreffende land, ook culturele banden of kennis van de taal worden beschouwd als een band die volstaat. De definitie zou eventueel gepaard kunnen gaan met een leidraad.

Deze optie zou de groep potentiële veilige derde landen kunnen uitbreiden, aangezien deze niet beperkt blijft tot derde landen die op de route naar de EU liggen, en tegelijkertijd de samenwerking met het betrokken derde land kunnen vergemakkelijken en kunnen bijdragen tot een betere verdeling van de verantwoordelijkheid. Bovendien zou deze optie de integratie van de verzoeker na de overdracht kunnen vergemakkelijken, wat de duurzaamheid van de overdracht verbetert. De bewijslast van een band zou echter altijd op de asielautoriteiten van de lidstaten rusten. Daarom werd geoordeeld dat deze optie niet zou bijdragen tot de beoogde vereenvoudiging van de toepassing van het begrip “veilig derde land”.

B. Schorsende werking van beroep

De Commissie heeft verder onderzocht of het mogelijk is de beroepsprocedures met betrekking tot de toepassing van het begrip “veilig derde land” te vereenvoudigen door beroepen tegen niet-ontvankelijkheidsbesluiten niet automatisch een schorsende werking te geven.

De vraag of een beroep tegen de toepassing van het begrip “veilig derde land” automatisch een schorsende werking moet hebben, is met name van belang in gevallen van niet-ontvankelijkheidsbesluiten op basis van het begrip “veilig derde land”, waarbij het verzoek niet ten gronde wordt behandeld. De waarborg die met de schorsende werking van beroep wordt geboden in de asielprocedureverordening, is met name van belang omdat de grondrechten op het spel kunnen staan en er in het bijzonder een risico kan bestaan op refoulement. Tijdens het raadplegingsproces zijn deze risico's aangekaart door enkele lidstaten, de UNHCR en het maatschappelijk middenveld.

Het afschaffen van de automatische schorsende werking van beroep zou echter kunnen helpen om de procedurele vertragingen bij de toepassing van het begrip “veilig derde land” terug te dringen en mogelijke gevallen van misbruik van beroepsmogelijkheden door verzoekers te voorkomen. De bescherming van de grondrechten van verzoekers blijft echter nog steeds gewaarborgd door hen de mogelijkheid te bieden om te verzoeken om de schorsende werking. Om het recht van verzoekers op bescherming tegen het risico van refoulement te kunnen waarborgen, is er bovendien een automatische schorsende werking van een beroep tegen een terugkeerbesluit dat overeenkomstig artikel 37 van de asielprocedureverordening wordt

genomen in verband met een niet-ontvankelijkheidsbesluit wanneer het risico bestaat dat het beginsel van non-refoulement wordt geschonden. Deze schorsende werking moet waarborgen dat de personen niet worden overgedragen wanneer er een risico op refoulement bestaat in het derde land of wanneer er een risico bestaat op ernstige schade of onmenselijke of vernederende behandeling in het derde land.

Conclusies van de evaluatie

De Commissie heeft de voor- en nadelen van elke optie voor de herziening van de bepalingen van de asielprocedureverordening met betrekking tot de toepassing van het begrip “veilig derde land” zorgvuldig afgewogen. Al met al is zij van mening dat een **combinatie van maatregelen** hoogstwaarschijnlijk tot de gewenste flexibiliteit zal leiden en de toepassing van het begrip “veilig derde land” door de lidstaten zal vergemakkelijken, met behoud van essentiële waarborgen en de bescherming van de grondrechten, en met oog voor de zorgen die door sommige belanghebbenden zijn geuit en ook in dit voorstel zijn genoemd.

Dit voorstel zou de lidstaten derhalve toestaan, maar niet verplichten, om het begrip “veilig derde land” toe te passen i) wanneer er een band bestaat tussen de verzoeker en een veilig derde land, of ii) wanneer de verzoeker door een veilig derde land is gereisd, of iii), indien er geen sprake van een band of doorreis is, wanneer een overeenkomst of regeling met een veilig derde land bestaat op grond waarvan de gegrondheid van de verzoeken om doeltreffende bescherming van verzoekers die onder die overeenkomst of regeling vallen, moet worden onderzocht. De laatste optie is niet van toepassing op niet-begeleide minderjarigen, bij wie er altijd sprake moet zijn van een band of doorreis. Daarnaast moeten de lidstaten ervoor zorgen dat het belang van het kind vooropstaat bij alle beslissingen over minderjarigen.

Het voorstel vereenvoudigt ook de beroepsprocedures met betrekking tot de toepassing van het begrip “veilig derde land” door voor te stellen de schorsende werking van beroepen tegen niet-ontvankelijkheidsbesluiten die op grond van het begrip “veilig derde land” zijn genomen, niet automatisch toe te passen.

- **Doelstellingen van het voorstel**

Het belangrijkste doel van dit voorstel is het aanbrengen van een gerichte wijziging in Verordening (EU) 2024/1348 (asielprocedureverordening) om de toepassing van het begrip “veilig derde land” te vergemakkelijken.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Dit voorstel vloeit voort uit artikel 77 van de asielprocedureverordening, waarin de Commissie wordt opgedragen het begrip “veilig derde land” uiterlijk op 12 juni 2025 te herzien en in voorkomend geval gerichte wijzigingen voor te stellen. Het is volledig in overeenstemming met de doelstellingen van de asielprocedureverordening als vastgesteld op 14 mei 2024. Het is ook afgestemd op de andere wetgevingsinstrumenten die zijn vastgesteld in verband met het migratie- en asielpact, en met name de verordening asielnormen, de herschikte richtlijn opvangvoorzieningen, de verordening asiel- en migratiebeheer, de screeningverordening en de Eurodac-verordening.

Daarnaast is het voorstel voor een herziening van het begrip “veilig derde land” in overeenstemming met het voorstel voor een terugkeerverordening¹⁰ aangezien deze het toepassingsgebied van de EU-regels inzake terugkeer uitbreidt tot terugkeer in het kader van het begrip “veilig derde land” en de waarborgen in stand houdt die (reeds) beschikbaar zijn

¹⁰ COM(2025) 101 definitief.

voor personen die terugkeren overeenkomstig de EU-regels inzake terugkeer, het EU-Handvest van de grondrechten en het Europees Verdrag voor de rechten van de mens met betrekking tot eerbiediging van het beginsel van non-refoulement.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Dit voorstel is in overeenstemming met de alomvattende langetermijnaanpak voor doeltreffender en coherenter migratiebeheer zoals uiteengezet in het migratie- en asielpact. Deze aanpak houdt onder meer in dat migratie centraal wordt gesteld in de partnerschappen en samenwerkingsbetrekkingen met derde landen. Vanuit dit oogpunt en gezien de doelstelling van het voorstel om het recht om asiel aan te vragen te waarborgen en de grondrechten van vluchtelingen, asielzoekers en migranten te handhaven, ongeacht hun status, sluit het voorstel aan bij de inzet van de EU voor de doelstellingen van het mondiaal pact inzake vluchtelingen.

Het voorstel ondersteunt de algemene doelstellingen van het pact, en met name het doel om de behandeling van asielverzoeken in de EU efficiënter te maken en manieren te vinden om samen te werken en de lasten te delen met derde landen.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 78, lid 2, punt d), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

- **Variabele geometrie**

Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en het VWEU is gehecht, neemt Ierland niet deel aan de aanneming van overeenkomstig deel III, titel V, van het VWEU voorgestelde maatregelen, waaronder ook maatregelen tot vaststelling van een gemeenschappelijk Europees asielstelsel vallen. Overeenkomstig artikel 3 van dat protocol kan Ierland evenwel besluiten deel te nemen aan de aanneming en toepassing van dergelijke maatregelen. Ierland heeft laten weten dat het wenst deel te nemen aan de asielprocedureverordening. Ierland kan er ook voor kiezen deel te nemen aan de aanneming en toepassing van dit voorstel tot wijziging van de asielprocedureverordening, overeenkomstig de artikelen 3 en 4 bis van Protocol nr. 21.

Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening en is deze niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken.

- **Subsidiariteit**

Het doel van dit voorstel is het aanbrengen van een gerichte wijziging in de asielprocedureverordening om ervoor te zorgen dat de lidstaten het begrip “veilig derde land” flexibeler kunnen toepassen. In het voorstel blijft het facultatieve karakter van de toepassing van het begrip “veilig derde land” behouden.

Voor de nieuwe procedures moeten overal dezelfde regels gelden, ongeacht de lidstaat die ze toepast, om ervoor te zorgen dat verzoekers, onderdanen van derde landen of staatlozen billijk worden behandeld en om de betrokkenen duidelijkheid en rechtszekerheid te bieden. Bovendien zouden de lidstaten, als zij alleen zouden optreden, niet-toegestane verplaatsingen

van de ene lidstaat naar de andere lidstaat kunnen stimuleren, afhankelijk van of en op welke manier zij het begrip “veilig derde land” toepassen, of Dublinoverdrachten kunnen belemmeren door de uiteenlopende toepassing van het begrip.

De doelstellingen van dit voorstel kunnen niet door de lidstaten alleen worden verwezenlijkt. De doelstelling om een aantal belemmeringen voor de doeltreffende toepassing van het begrip “veilig derde land” weg te nemen, vraagt om een EU-kader dat zorgt voor een consistente en coherente toepassing van het begrip “veilig derde land” in alle lidstaten. Daarom moet de Unie optreden en kan zij maatregelen nemen, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel.

- **Evenredigheid**

Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, gaat dit voorstel voor een gerichte wijziging van Verordening (EU) 2024/1348 inzake asielprocedures niet verder dan wat nodig is om de doelstellingen ervan te verwezenlijken, namelijk de lidstaten meer flexibiliteit bieden bij de toepassing van het begrip “veilig derde land” in overeenstemming met het internationaal recht en met volledige inachtneming van de grondrechten die zijn verankerd in het Handvest van de grondrechten van de EU en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens.

- **Keuze van het instrument**

Het gekozen instrument is een voorstel voor een verordening tot wijziging van de asielprocedureverordening.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Verzameling van kennis over de uitvoering en toepassing van de bestaande wetgeving**

Voor de herziening van het begrip “veilig derde land” heeft de Commissie onderzocht of het internationaal recht (het Verdrag van Genève van 1951 en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van 1950) ruimte laat om de voorwaarden voor de toepassing van het begrip “veilig derde land” en de bijbehorende wettelijke waarborgen verder te herzien teneinde de toepassing van het begrip in de lidstaten te vergemakkelijken. De Commissie heeft ook rekening gehouden met de ervaring die de lidstaten tot dusver hebben opgedaan met de toepassing van het begrip “veilig derde land” en nam daarbij ook nota van de uitdagingen bij de toepassing van het begrip, die in verschillende fora zijn aangekaart. Tot slot heeft de Commissie de relevante jurisprudentie van het HvJ-EU en het EHRM geanalyseerd.

Wat de feitelijke informatie over de toepassing van het begrip “veilig derde land” door de EU-lidstaten tot dusver betreft, zijn de beschikbare gegevens niet erg nauwkeurig, maar er zijn aanwijzingen dat het begrip, om het zacht uit te drukken, in de praktijk niet overal gelijkmatig is toegepast¹¹. In drie lidstaten is het begrip “veilig derde land” niet opgenomen in de

¹¹ Zie bijvoorbeeld EUAA (2022): [Applying the Concept of Safe Countries in the Asylum Procedure](#); Osso, B., “Unpacking the Safe Third Country Concept in the European Union: Borders, Legal Spaces, and Asylum in the Shadow of Externalization”, *International Journal of Refugee Law*, Vol. 35(3), oktober 2023. Thym, D., *Expert Opinion on Legal Requirements for Safe Third Countries in Asylum Law and Practical Implementation Options*, april 2024.

ationale wetgeving¹². In alle andere lidstaten is het begrip opgenomen in de nationale wetgeving, maar er bestaan verschillen in de toepassing ervan: vijf lidstaten hebben lijsten van veilige derde landen vastgesteld¹³, in twaalf lidstaten wordt het begrip alleen van geval tot geval toegepast¹⁴ en zes lidstaten passen het begrip in de praktijk niet toe¹⁵.

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De Commissie heeft tussen december 2024 en februari 2025 de lidstaten, het Europees Parlement, maatschappelijke organisaties en de UNHCR geraadpleegd. De besprekingen waren toegespitst op het criterium van een band en de automatische schorsende werking van beroepen tegen niet-ontvankelijkheidsbesluiten op basis van het begrip “veilig derde land”.

De besprekingen met de lidstaten vonden plaats in verschillende fora, waaronder het Coreper, de Groep asiel en het Strategisch Comité immigratie, grenzen en asiel (Scifa), en in het kader van informeel overleg dat door de Commissie werd georganiseerd op 27 januari en 27 februari 2025. Op 18 februari vonden besprekingen plaats met leden van het Europees Parlement en op 19 februari 2025 met maatschappelijke organisaties.

Tijdens deze uitwisselingen liet een grote meerderheid van de **lidstaten** weten de herziening van het begrip “veilig derde land” te steunen en voorstander te zijn van een gerichte wijziging van de asielprocedureverordening om het criterium van een band en de automatische schorsende werking van beroepen te schrappen. Zij beschouwden deze wijzigingen als een manier om de doeltreffendheid te vergroten, meer flexibiliteit te bieden bij het beheer van asielaanvragen, met name in tijden van onevenredige migratiedruk, en de administratieve lasten te verminderen. Een minderheid van de lidstaten was tegen het schrappen van het verplichte criterium van een band en gaf de voorkeur aan een flexibele definitie van een band.

De lidstaten die voorstander waren van het schrappen van het criterium van een band als vereiste, benadrukten dat dit ervoor zou zorgen dat het begrip “veilig derde land” mogelijk op meer verzoekers zou kunnen worden toegepast, waardoor meer asielzoekers in aanmerking zouden kunnen worden genomen voor dit kader. Zij voerden aan dat deze wijziging ook meer flexibiliteit zou bieden bij de samenwerking met derde landen, wat het sluiten van nieuwe partnerschappen zou vergemakkelijken. Zij stelden ook dat de lidstaten door schrapping van dit vereiste beter in staat zouden zijn om doeltreffender te reageren op migratiedruk en -crises. Zij wezen ook op mogelijke efficiëntiewinsten en voerden aan dat het schrappen van het criterium van een band de behandeling van aanvragen zou stroomlijnen, de administratieve lasten voor de nationale autoriteiten zou verminderen (aangezien zij de band niet zouden hoeven te bewijzen) en de besluitvorming zou versnellen.

De lidstaten die de schrapping van het criterium van een band als vereiste niet steunen, waarschuwden dat deze schrapping de integratie van personen in veilige landen en de sluiting van partnerschappen met derde landen zou kunnen belemmeren, het risico zou kunnen vergroten dat migranten op irreguliere wijze terugkomen naar de EU vanuit het veilige derde land en dat personen zonder banden en gegarandeerde bescherming aan hun lot worden overgelaten in het veilige derde land. In de EU kan dit ook het risico vergroten op gerechtelijke procedures en secundaire bewegingen naar lidstaten waar het begrip “veilig derde land” niet wordt toegepast of met het criterium van een band wordt toegepast. Sommige lidstaten waarschuwden dat nationale rechters Dublinoverdrachten naar andere lidstaten kunnen opschorten wanneer zij van mening zijn dat het begrip “veilig derde land” te soepel of

¹² FR, IT, PL.

¹³ BG, EE, DE, EL, HU.

¹⁴ AT, BE, CY, DK, FI, HR, IE, LV, LT, MT, NL, SE.

¹⁵ CZ, PT, RO, SK, SI, ES.

onjuist wordt toegepast, aangezien het criterium van band een waarborg bood. Een aantal lidstaten benadrukte voorts dat de naleving van het internationaal recht en het recht inzake de mensenrechten moet worden gewaarborgd, dat kwetsbare verzoekers moeten worden beschermd, dat moet worden voorkomen dat de verantwoordelijkheid wordt verschoven naar derde landen, en dat ervoor moet worden gezorgd dat de uitvoering realistisch is.

Verscheidende lidstaten merkten ook op dat de toepassing van het begrip “veilig derde land” het risico op onderduiken kan vergroten bij verzoekers op wie het begrip “veilig derde land” wordt toegepast. Om dit risico aan te pakken, waren de meeste lidstaten van mening dat de regels van de richtlijn opvangvoorzieningen, zoals artikel 9 (beperkingen van de bewegingsvrijheid) en artikel 10 (bewaring), toereikend zijn, hoewel enkele lidstaten voorstelden mogelijke wijzigingen te onderzoeken en één lidstaat voorstelde een overweging op te nemen.

Uit overleg met de leden van het **Europees Parlement** is gebleken dat er onderling grote meningsverschillen bestaan. Sommige leden steunden de schrapping van het criterium van een band en de afschaffing van de automatische schorsende werking van beroepen, met als argument dat deze wijzigingen de efficiëntie zouden verbeteren en secundaire bewegingen zouden beperken. Andere leden waren tegen beide voorstellen en waarschuwden dat het ontbreken van een criterium van een band de integratie in het derde land zou kunnen belemmeren, het aantal secundaire bewegingen zou kunnen vergroten en ertoe zou kunnen leiden dat personen zonder bescherming in het derde land worden achtergelaten, waarbij zij benadrukten hoe belangrijk het is het recht van het individu op asiel in de EU te beschermen en de duurzaamheid van overdrachten op lange termijn te waarborgen. Er werd ook bezorgdheid geuit over het risico op meer gerechtelijke procedures en mogelijk refoulement als de schorsende werking van beroepen zou worden afgeschaft. Ook werd aangevoerd dat de nadruk moet blijven liggen op de uitvoering van het pact, in plaats van op het voorstellen van veranderingen die het na zorgvuldige onderhandelingen bereikte evenwicht zouden kunnen verstoren. Sommige leden merkten op dat elke wijziging van het begrip “veilig derde land” gepaard moet gaan met solide samenwerkingsregelingen met derde landen, die ook zouden waarborgen dat overgedragen personen toegang hebben tot doeltreffende bescherming.

Maatschappelijke organisaties waren over het algemeen tegen een herziening van het begrip “veilig derde land” en wezen op een aantal belangrijke zorgen over de praktische toepassing van het begrip “veilig derde land”. Zij waarschuwden dat dit zou kunnen leiden tot meer rechtszaken, gerechtelijke interventies en administratieve lasten, en negatieve gevolgen kan hebben voor het Dublinsysteem en de samenwerking met derde landen. De gevolgen voor kwetsbare verzoekers waren een ander belangrijk punt van zorg en organisaties riepen op om het criterium van een band in stand te houden voor deze groep.

De **UNHCR** erkende weliswaar dat het criterium van een band geen vereiste uit hoofde van het internationaal recht is, maar herhaalde haar bedenkingen bij het schrappen ervan. De UNHCR uitte ook bezorgdheid over de houdbaarheid op lange termijn van de overdrachten waarbij geen sprake is van een band, en over het risico dat overgedragen personen in een onduidelijke juridische situatie blijven verkeren als gevolg van mogelijke latere afwijzingen van beschermingsverzoeken, ook in het veilige derde land. De UNHCR benadrukte dat het noodzakelijk is om robuuste aanvullende waarborgen in te stellen in het geval dat het criterium van een band wordt geschrapt. De UNHCR uitte ook enige bezorgdheid over het begrip “veilig derde land”, maar deze hield niet rechtstreeks verband met de voorgestelde herzieningen.

Wat de **schorsende werking van beroepen** betreft, steunden de meeste lidstaten en een aantal leden van het Europees Parlement de optie om de schorsende werking niet automatisch

toe te passen. Zij voerden aan dat het afschaffen van de automatische schorsende werking de procedurele vertragingen zou kunnen terugdringen, waarbij zij opmerkten dat dit ook in lijn zou zijn met de korte duur van versnelde procedures en grensprocedures in het kader van de huidige asielprocedureverordening. Bovendien zou het afschaffen van de automatische schorsende werking de financiële lasten kunnen verminderen in verband met de opvangvoorzieningen die worden geboden aan verzoekers wier verzoek om bescherming in behandeling is. Zij gaven ook als argument dat deze maatregel zou kunnen voorkomen dat verzoekers misbruik maken van beroepsmogelijkheden om hun verwijdering te vertragen, en dat de maatregel het risico op onderduiken en secundaire bewegingen zou kunnen helpen beperken.

Enkele lidstaten, een aantal leden van het Europees Parlement, de UNHCR en de maatschappelijke organisaties hebben hun bezorgdheid geuit over de afschaffing van de automatische schorsende werking. Volgens hen zou een dergelijke wijziging de werklast van de hoven van beroep aanzienlijk kunnen verhogen en zij waarschuwden voor mogelijke refoulementrisico's. De UNHCR was van mening dat het afschaffen van de automatische schorsende werking de detentierisico's tijdens beroepen zou kunnen vergroten en dat er, zelfs indien het terugkeerbesluit een schorsende werking behoudt, een aanzienlijk risico bestaat op onrechtmatige overdracht van personen die gevaar lopen, en dat, zelfs wanneer een verwijderingsmaatregel automatisch wordt opgeschort, dit geen garantie kan zijn voor een doeltreffende voorziening in rechte tegen asielweigeringen op basis van het begrip “veilig derde land”.

- **Empirisch onderbouwde beleidsvorming**

In artikel 77 van de asielprocedureverordening werd de Commissie opgedragen het begrip “veilig derde land” te evalueren en in voorkomend geval uiterlijk in juni 2025 wetswijzigingen voor te stellen, dus vóór het van toepassing worden van de asielprocedureverordening in juni 2026.

Bij de evaluatie van het begrip “veilig derde land” heeft de Commissie rekening gehouden met de ervaring die de lidstaten tot dusver hebben opgedaan met de toepassing ervan, met inbegrip van de uitdagingen waarmee zij te maken kregen, zoals zij in verschillende fora hebben aangekaart. De Commissie heeft ook een brede raadpleging van belanghebbenden georganiseerd om bewijsmateriaal te verzamelen. Tot slot heeft de Commissie de desbetreffende jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EU en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geanalyseerd.

- **Grondrechten**

Dit voorstel eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die zijn erkend in, met name, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsook de verplichtingen die voortvloeien uit het internationale recht, met name het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, het Verdrag van de Verenigde Naties tegen foltering en het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind.

Het voorstel is in overeenstemming met artikel 18 van het EU-Handvest, waarin het recht op asiel in de EU is vastgelegd. Het feit dat een overeenkomst of regeling met een derde land vereist dat de gegrondheid wordt onderzocht van verzoeken om doeltreffende bescherming van verzoekers die onder die overeenkomst of regeling vallen, zorgt ervoor dat de overgedragen persoon bescherming krijgt in het veilige derde land, indien hij/zij hiervoor in aanmerking komt. Het voorstel is ook in overeenstemming met artikel 24 van het EU-

Handvest, waarin is bepaald dat kinderen recht hebben op de bescherming en zorg die nodig zijn voor hun welzijn, en dat de belangen van het kind de eerste overweging vormen bij alle handelingen betreffende kinderen. Bovendien waarborgt het voorstel dat elke individuele verzoeker op wie het begrip “veilig derde land” in een lidstaat wordt toegepast, ten volle gebruik kan maken van alle procedurele waarborgen die de asielprocedureverordening biedt in het kader van niet-ontvankelijkheidsprocedures en beroepen tegen niet-ontvankelijkheidsbesluiten, die op hun beurt volledig in overeenstemming zijn met de artikelen 3 en 4 van Protocol 4 bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de jurisprudentie van het EHRM over die rechten.

Het voorstel is ook in overeenstemming met de verplichting om het beginsel van non-refoulement te eerbiedigen, dat in het kader van de asielprocedureverordening wordt gewaarborgd, en ook in de toekomst zal worden gewaarborgd met de nieuwe regels inzake de toepassing van het begrip “veilig derde land”. Wanneer de ontvankelijkheid van een asielverzoek op basis van het begrip “veilig derde land” wordt onderzocht, moet rekening worden gehouden met het risico van refoulement bij de beoordeling of een derde land “veilig” is in het algemeen en in het specifieke geval van elk individu. In het voorstel wordt bepaald dat de gevolgen van een terugkeerbesluit dat verband houdt met een niet-ontvankelijkheidsbesluit op basis van de toepassing van het begrip “veilig derde land”, dat is uitgevaardigd overeenkomstig artikel 37 van de asielprocedureverordening, automatisch worden opgeschort zolang er een beroepsprocedure loopt waarin de verzoeker stelt dat er voor hem/haar een risico bestaat op refoulement. Deze waarborg wordt ook bevestigd in het voorstel voor een terugkeerverordening en was reeds beschikbaar in het kader van de huidige terugkeerrichtlijn.

Het voorstel houdt ook rekening met de bijzondere behoeften van niet-begeleide minderjarigen en is in overeenstemming met het EU-beleid ter bescherming van de rechten van kinderen. Voor niet-begeleide minderjarigen vormt de toepassing van het begrip “veilig derde land” op basis van het bestaan van een band of op basis van doorreis een aanvulling op de waarborgen die reeds in de asielprocedureverordening zijn vastgesteld. Wanneer de lidstaten het begrip “veilig derde land” toepassen op niet-begeleide minderjarigen, vereist de asielprocedureverordening reeds een individuele beoordeling in het belang van het kind. In het kader van het begrip “veilig derde land” houdt deze beoordeling in dat wordt nagegaan of er in het derde land passende regelingen zijn getroffen om niet-begeleide minderjarigen te beschermen en ervoor te zorgen dat zij ondersteuning ontvangen die is afgestemd op hun specifieke behoeften en zij onmiddellijke toegang krijgen tot doeltreffende bescherming. Niet-begeleide minderjarigen bevinden zich in een bijzondere, kwetsbare situatie en hebben specifieke steun nodig, die vaak kan worden verleend door particuliere actoren in het gastland.

Het recht op een doeltreffende voorziening in rechte is voldoende gewaarborgd bij het opheffen van de automatische schorsende werking van beroep tegen een niet-ontvankelijkheidsbesluit op basis van het begrip “veilig derde land”, aangezien verzoekers het recht hebben de rechter te verzoeken om het recht om te blijven zolang de beroepsprocedure loopt.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Dit voorstel leidt niet tot financiële of administratieve lasten voor de Unie. Het heeft dan ook geen gevolgen voor de begroting van de Unie. Dit voorstel vloeit voort uit de asielprocedureverordening (Verordening (EU) 2024/1348), waarbij verschillende wijzigingen zijn aangebracht in de regels inzake veilige derde landen, en maakt derhalve deel uit van het

migratie- en asielpact dat in mei 2024 is aangenomen en waarvoor reeds in financiering is voorzien. De toepassing van het begrip “veilig derde land” is niet nieuw voor de lidstaten en steun voor investeringen die nodig zijn voor de toepassing van het begrip “veilig derde land” is subsidieerbaar in het kader van het bestaande Fonds voor asiel, migratie en integratie. Het Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA) kan de lidstaten binnen zijn respectieve mandaat ondersteunen met personeel.

5. OVERIGE ELEMENTEN

• Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage

Op grond van artikel 75 van de asielprocedureverordening zijn de lidstaten verplicht nationale uitvoeringsplannen op te stellen op basis van het door de Commissie ontwikkelde gemeenschappelijke uitvoeringsplan. De Commissie moet nauwlettend toezicht houden op de uitvoering van deze nationale plannen. Zodra de wetgevingsteksten in het kader van het pact van toepassing worden, zal het Asielagentschap van de Europese Unie de operationele en technische toepassing van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel monitoren, overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) 2021/2303 (EUAA-verordening). De toepassing van het begrip “veilig derde land” zal ook worden gemonitord door het EUAA. Bovendien moeten de jaarverslagen die de Commissie op grond van artikel 9 van de verordening asiel- en migratiebeheer moet opstellen, de resultaten van de monitoring door het EUAA bevatten.

Deze verschillende elementen moeten door de Commissie in aanmerking worden genomen bij de beoordeling of er in de lidstaten sprake is van migratiedruk, een risico daarop of een significante migratiesituatie. Zij zijn ook relevant voor de vaststelling of een lidstaat systemische tekortkomingen vertoont die ernstige negatieve gevolgen kunnen hebben voor de werking van het Dublinsysteem.

De transparantieclausule die in dit voorstel wordt toegevoegd, op grond waarvan de lidstaten de Commissie en andere lidstaten op de hoogte moeten brengen voordat zij overeenkomsten of regelingen met derde landen sluiten, zou de Commissie ook een volledig overzicht moeten geven van de toepassing van het begrip “veilig derde land”.

• Artikelsgewijze toelichting

Opties voor de toepassing van het begrip “veilig derde land”

De toepassing van het criterium van een band, dat krachtens het internationaal recht niet vereist is, zal niet langer verplicht zijn op grond van het Unierecht, wat betekent dat de lidstaten de keuze hebben om het al dan niet toe te passen.

Bij de toepassing van het begrip “veilig derde land” beschikken de lidstaten over drie opties:

- 1) zij passen het begrip “veilig derde land” toe wanneer er een band bestaat, zoals gedefinieerd in het nationale recht, in overeenstemming met de parameters die zijn vastgesteld in de jurisprudentie van het HvJ-EU en internationale normen; *of*
- 2) zij passen het begrip “veilig derde land” toe door doorreis te beschouwen als een criterium dat volstaat; *of*
- 3) zij passen het begrip “veilig derde land” toe op basis van een overeenkomst of regeling met een derde land op grond waarvan de gegrondheid van verzoeken om doeltreffende bescherming van verzoekers die onder die overeenkomst of regeling vallen, moet worden onderzocht. Dit geldt niet voor niet-begeleide minderjarigen.

Het vereiste dat, indien er geen sprake is van een band of doorreis, het begrip “veilig derde land” alleen mag worden toegepast op basis van een overeenkomst of regeling met een derde

land, betekent dat verzoekers toegang zouden kunnen krijgen tot een procedure in veilige derde landen en doeltreffende bescherming zouden kunnen krijgen indien dat gerechtvaardigd is, onverminderd het feit dat het derde land beslist of de persoon aan de voorwaarden voor het verkrijgen van die bescherming voldoet.

Het bestaan van een band of een eerdere doorreis waardoor een band met het veilige derde land tot stand is gebracht, is verplicht wanneer het begrip “veilig derde land” wordt toegepast op niet-begeleide minderjarigen. Deze vereiste verkleint de kans dat zij met ontoereikende bescherming en sociale isolatie te maken krijgen. Niet-begeleide minderjarigen bevinden zich in een kwetsbare situatie en hebben aanvullende ondersteuning nodig wanneer het begrip “veilig derde land” op hen wordt toegepast. Dit wordt erkend door artikel 59, lid 6, van de asielprocedureverordening, op grond waarvan een derde land voor een niet-begeleide minderjarige slechts als een veilig derde land mag worden beschouwd indien dit niet in strijd is met het belang van het kind en indien verzekering is ontvangen dat de autoriteiten van het derde land de niet-begeleide minderjarige zullen overnemen en onmiddellijke ondersteuning en toegang tot doeltreffende bescherming zullen bieden.

Met het migratie- en asielpact wordt een meer geïntegreerd gemeenschappelijk Europees systeem tot stand gebracht, waarin besluiten van de ene lidstaat gevolgen hebben voor de andere lidstaten. Het asiel- en migratiestelsel van het pact is gebaseerd op vertrouwen en omvat verschillende instrumenten om te zorgen voor transparantie (bv. monitoring van de screening- en grensprocedure, monitoringmechanisme van het EUAA), die ook van toepassing moeten zijn op het begrip “veilig derde land”. Daarom bevat het voorstel een transparantieclausule op grond waarvan de lidstaten, voordat zij overeenkomsten of regelingen met veilige derde landen sluiten, de Commissie en de andere lidstaten daarvan in kennis moeten stellen. Dit zou de lidstaten en de Commissie ook helpen om hun werkzaamheden voor het sluiten van overeenkomsten of regelingen met derde landen beter te coördineren en de alomvattende aanpak van de externe dimensie van migratie ondersteunen. De Commissie zou er ook op kunnen toezien dat overeenkomsten of regelingen met derde landen voldoen aan de voorwaarden van de asielprocedureverordening.

Om het risico te beperken dat verzoekers zich in het geheim verplaatsen van lidstaten waar het begrip “veilig derde land” wel wordt toegepast naar lidstaten waar dit niet gebeurt, moeten de lidstaten bovendien de nodige maatregelen kunnen treffen om niet-toegestane verplaatsingen te voorkomen van verzoekers op wie het begrip “veilig derde land” wordt toegepast. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om beperkingen van de bewegingsvrijheid overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn (EU) 2024/1346 of het in bewaring houden van de betrokken verzoeker overeenkomstig artikel 10 van die richtlijn, in afwachting van de beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzoek. In dit verband kan bij de toepassing van het begrip rekening worden gehouden met het risico op onderduiken.

Niet-automatische schorsende werking van beroepen tegen niet-ontvankelijkheidsbesluiten die zijn genomen op basis van het begrip “veilig derde land”

Om de procedurele efficiëntie te vergroten, stelt de Commissie ook voor om de schorsende werking van beroepen tegen niet-ontvankelijkheidsbesluiten niet automatisch toe te passen, behalve bij beroepen tegen terugkeerbesluiten waarbij het risico bestaat dat het beginsel van non-refoulement wordt geschonden. Daartoe wordt aan artikel 68, lid 3, punt b), de toepassing van het begrip “veilig derde land” toegevoegd als grond voor niet-ontvankelijkheidscontroles.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van Verordening (EU) 2024/1348 wat betreft de toepassing van het begrip
“veilig derde land”**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 78, lid 2, punt d),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien de adviezen van het Europees Economisch en Sociaal Comité,

Gezien de adviezen van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad¹⁶ is een gemeenschappelijke procedure vastgesteld voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming in de Unie. De Commissie heeft de verschillende elementen van het begrip “veilig derde land” geëvalueerd, waaronder veiligheidscriteria, eerlijke procedures, het criterium van een band en de bepalingen inzake een doeltreffende voorziening in rechte. De evaluatie leidde tot de conclusie dat er ruimte was om de toepasbaarheid van het begrip “veilig derde land” te verbeteren, met behoud van de wettelijke waarborgen voor verzoekers en de garantie dat de grondrechten worden geëerbiedigd.
- (2) Het bestaan van een band tussen de verzoeker en het veilige derde land is niet vereist op grond van het internationaal vluchtelingenrecht, met name het Verdrag van Genève, of het internationaal recht inzake de mensenrechten, met name het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Daarom moeten de lidstaten de mogelijkheid hebben om het begrip “veilig derde land” toe te passen wanneer er geen band kan worden vastgesteld tussen de verzoeker en het betrokken veilige derde land, mits een overeenkomst of regeling met het betrokken derde land vereist dat de gegrondheid van verzoeken om doeltreffende bescherming van verzoekers die onder die overeenkomst of regeling vallen, wordt onderzocht.
- (3) De lidstaten moeten de mogelijkheid hebben om het begrip “veilig derde land” toe te passen als er een band bestaat tussen de verzoeker en het desbetreffende derde land, waardoor het redelijk zou zijn dat de verzoeker naar dat derde land gaat.

¹⁶ Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (PB L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (4) De lidstaten moeten ook de mogelijkheid hebben om het begrip “veilig derde land” toe te passen op verzoekers die voordat zij de Unie binnenkwamen, door het grondgebied van een derde land zijn gereisd, aangezien in dat geval redelijkerwijs kan worden verwacht dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, een verzoek om bescherming had kunnen indienen in het veilige derde land van doorreis. Eerdere doorreis door een veilig derde land zorgt voor een objectieve band tussen de verzoeker en het desbetreffende derde land.
- (5) Gezien de kwetsbaarheid van niet-begeleide minderjarigen en de behoefte aan gerichte steun, mag het begrip “veilig derde land” alleen op niet-begeleide minderjarigen worden toegepast wanneer een band met of doorreis door het betrokken derde land kan worden vastgesteld en indien aan de voorwaarden van artikel 59, lid 6, van Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad is voldaan. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat het belang van het kind vooropstaat bij alle besluiten met betrekking tot minderjarigen.
- (6) Het is noodzakelijk dat er meer transparantie komt over de sluiting door de lidstaten van overeenkomsten en regelingen met veilige derde landen, om de lidstaten en de Commissie te ondersteunen bij het tot stand brengen van een alomvattende aanpak van de externe dimensie van migratie en bij het coördineren van hun werkzaamheden ten aanzien van derde landen voor de toepassing van het begrip “veilig derde land”. Hierdoor kan ook worden nagegaan of overeenkomsten of regelingen met derde landen voldoen aan de voorwaarden van deze verordening. Een grotere transparantie moet ook een consistentere en coherenter toepassing van het begrip “veilig derde land” in de hele Unie mogelijk maken en bijdragen tot de algemene goede werking van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel. Om die reden moeten de lidstaten worden verplicht de Commissie en de andere lidstaten op de hoogte te brengen voordat zij overeenkomsten of regelingen met derde landen sluiten.
- (7) De lidstaten moeten de nodige maatregelen kunnen nemen ter beperking van het risico dat verzoekers op wie het begrip “veilig derde land” wordt toegepast, onderduiken, onder meer door beperkingen van de bewegingsvrijheid overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn (EU) 2024/1346 van het Europees Parlement en de Raad¹⁷, of door de betrokken verzoeker in bewaring te houden overeenkomstig artikel 10 van die richtlijn, teneinde de ontvankelijkheid van verzoeken te kunnen beoordelen.
- (8) Om de procedurele efficiëntie te vergroten, mag de verzoeker niet automatisch het recht hebben om op het grondgebied van een lidstaat te blijven ten behoeve van een beroepsprocedure tegen niet-ontvankelijkheidsbesluiten die zijn genomen op basis van het begrip “veilig derde land”. Niettemin moet de uitvoering van het bijbehorende terugkeerbesluit worden opgeschort gedurende de periode waarin de betrokkene zijn recht op een doeltreffende voorziening in rechte kan uitoefenen bij een rechter in eerste aanleg en bij de instelling van een dergelijk beroep waarbij het risico bestaat dat het beginsel van non-refoulement wordt geschonden.
- (9) Aangezien de doelstelling van deze verordening, namelijk het herzien van de voorwaarden voor de toepassing van het begrip “veilig derde land”, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve enkel op het niveau van de Unie kan worden bereikt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag

¹⁷ Richtlijn (EU) 2024/1346 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (PB L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

betreffende de Europese Unie (VEU) neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

- (10) [Overeenkomstig artikel 3 en artikel 4 bis, lid 1, van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft Ierland [bij brief van...] te kennen gegeven dat het aan de vaststelling en toepassing van deze [verordening] wenst deel te nemen.

OF

[Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 en artikel 4 bis, lid 1, van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en onverminderd artikel 4 van dat protocol, neemt Ierland niet deel aan de vaststelling van deze [verordening] en is deze niet bindend voor, noch van toepassing op Ierland.]

- (11) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening en is deze niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken.
- (12) Deze verordening neemt de grondrechten in acht en gaat uit van de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn vastgelegd.
- (13) Verordening (EU) 2024/1348 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,
- HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) 2024/1348 wordt als volgt gewijzigd:

- (1) Artikel 59, lid 5, wordt als volgt gewijzigd:
- (a) punt b) wordt vervangen door:
- “b) aan een van de volgende voorwaarden wordt voldaan:
- i) er bestaat een band tussen de verzoeker en het betrokken derde land op grond waarvan het redelijk is dat hij of zij naar dat land gaat;
- ii) de verzoeker is door het betrokken derde land gereisd;
- iii) er bestaat een overeenkomst of een regeling met het betrokken derde land op grond waarvan de gegrondheid van de verzoeken om doeltreffende bescherming van verzoekers die onder die overeenkomst of regeling vallen, moet worden onderzocht.”;
- (b) de volgende twee alinea's worden toegevoegd:
- “Bij de toepassing van de eerste alinea, punt b), staan de belangen van het kind voorop. De eerste alinea, punt b), iii), is niet van toepassing wanneer de verzoeker een niet-begeleide minderjarige is.

De lidstaten brengen de Commissie en de andere lidstaten op de hoogte voordat zij een overeenkomst of een regeling als bedoeld in de eerste alinea, punt b), iii), sluiten.”.

(2) In artikel 68, lid 3, wordt punt b) vervangen door:

“b) een beslissing waarbij een verzoek als niet-ontvankelijk wordt afgewezen op grond van artikel 38, lid 1, punt a), b), d) of e), of artikel 38, lid 2, behalve als de verzoeker een aan de grensprocedure onderworpen niet-begeleide minderjarige is;”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

FINANCIEEL EN DIGITAAL MEMORANDUM

1.	KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF	3
1.1.	Benaming van het voorstel/initiatief	3
1.2.	Betrokken beleidsterreinen.....	3
1.3.	Doelstellingen	3
1.3.1.	Algemene doelstellingen.....	3
1.3.2.	Specifieke doelstellingen	3
1.3.3.	Verwachte resultaten en gevolgen	3
1.3.4.	Prestatie-indicatoren.....	3
1.4.	Het voorstel/initiatief betreft:	4
1.5.	Motivering van het voorstel/initiatief	4
1.5.1.	Behoeften waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien, met een gedetailleerd tijdschema voor de uitrol van het initiatief.....	4
1.5.2.	Toegevoegde waarde van de deelname van de EU (deze kan het resultaat zijn van verschillende factoren, bijvoorbeeld coördinatiewinst, rechtszekerheid, grotere doeltreffendheid of complementariteit). Voor de toepassing van dit punt wordt onder “toegevoegde waarde van het optreden van de EU” verstaan de waarde die het optreden van de Unie oplevert boven op de waarde die door een optreden van alleen de lidstaten zou zijn gecreëerd.	4
1.5.3.	Nuttige ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan	4
1.5.4.	Verenigbaarheid met het meerjarig financieel kader en eventuele synergie met andere passende instrumenten	5
1.5.5.	Beoordeling van de verschillende beschikbare financieringsopties, waaronder mogelijkheden voorerschikking	5
1.6.	Duur en financiële gevolgen van het voorstel/initiatief	6
1.7.	Wijzen van uitvoering van de begroting	6
2.	BEHEERSMAATREGELEN	8
2.1.	Regels inzake het toezicht en de verslagen	8
2.2.	Beheers- en controlesystemen.....	8
2.2.1.	Rechtvaardiging van de voorgestelde wijzen van uitvoering van de begroting, uitvoeringsmechanismen voor financiering, betalingsvoorwaarden en controlestrategie	8
2.2.2.	Informatie over de vastgestelde risico's en het systeem of de systemen voor interne controle die zijn opgezet om die risico's te beperken	8
2.2.3.	Raming en motivering van de kosteneffectiviteit van de controles (verhouding tussen de controlekosten en de waarde van de desbetreffende financiële middelen) en evaluatie van het verwachte foutenrisico (bij betaling en bij afsluiting)	8
2.3.	Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden.....	9
3.	GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF	10

3.1.	Rubrieken van het meerjarig financieel kader en betrokken begrotingsonderdelen voor uitgaven.....	10
3.2.	Geraamde financiële gevolgen van het voorstel inzake kredieten	12
3.2.1.	Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de beleidskredieten.....	12
3.2.1.1.	Kredieten uit goedgekeurde begroting	12
3.2.1.2.	Kredieten uit externe bestemmingsontvangsten.....	17
3.2.2.	Geraamde output, gefinancierd uit beleidskredieten.....	22
3.2.3.	Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten	24
3.2.3.1.	Kredieten uit goedgekeurde begroting	24
3.2.3.2.	Kredieten uit externe bestemmingsontvangsten.....	24
3.2.3.3.	Totaal kredieten.....	24
3.2.4.	Geraamde personeelsbehoeften.....	25
3.2.4.1.	Gefinancierd uit goedgekeurde begroting.....	25
3.2.4.2.	Gefinancierd uit externe bestemmingsontvangsten	26
3.2.4.3.	Totale personeelsbehoeften.....	26
3.2.5.	Overzicht van het geschatte effect op met digitale technologie samenhangende investeringen	28
3.2.6.	Verenigbaarheid met het huidige meerjarig financieel kader	28
3.2.7.	Bijdragen van derden	28
3.3.	Geraamde gevolgen voor de ontvangsten	29
4.	DIGITALE DIMENSIES.....	29
4.1.	Voorschriften met digitale relevantie.....	30
4.2.	Gegevens	30
4.3.	Digitale oplossingen.....	31
4.4.	Interoperabiliteitsbeoordeling	31
4.5.	Maatregelen ter ondersteuning van de digitale uitvoering.....	32

1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

1.1. Benaming van het voorstel/initiatief

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2024/1348 wat betreft de toepassing van het begrip “veilig derde land”.

1.2. Betrokken beleidsterreinen

Asiel

1.3. Doelstellingen

1.3.1. Algemene doelstellingen

Met dit voorstel wordt voldaan aan het vereiste van de asielprocedureverordening (Verordening (EU) 2024/1348) dat de Commissie het begrip “veilig derde land” moet evalueren en in voorkomend geval gerichte wijzigingen moet voorstellen om de toepassing ervan te vergemakkelijken. Het voorstel moet de toepassing van het begrip “veilig derde land” in het asielkader van de EU verbeteren.

In overeenstemming met het migratie- en asielpact versterkt dit voorstel de op partnerschappen gebaseerde samenwerking met derde landen. Daarbij wordt ervoor gezorgd dat overeenkomsten en regelingen met veilige derde landen wederzijds voordelig zijn, stroken met de beginselen van verdeling van verantwoordelijkheid en volledig in overeenstemming zijn met de grondrechten. Door beschermingsbehoeften in aanmerking te nemen en de naleving van internationale verplichtingen te waarborgen, draagt het voorstel ook bij tot de verbintenissen van de EU in het kader van het mondiaal pact inzake vluchtelingen.

1.3.2. Specifieke doelstellingen

Specifieke doelstelling nr. 1

De eerste doelstelling van dit voorstel is het aanbrengen van gerichte wijzigingen in de asielprocedureverordening (Verordening (EU) 2024/1348) om de toepassing van het begrip “veilig derde land” door de lidstaten te vergemakkelijken.

1.3.3. Verwachte resultaten en gevolgen

Vermeld de gevolgen die het voorstel/initiatief zou moeten hebben op de begunstigden/doelgroepen.

1. Verbeterde juridische duidelijkheid en consistentie bij de toepassing van het begrip “veilig derde land”
2. Meer flexibiliteit voor de lidstaten bij de toepassing van het begrip, zonder afbreuk te doen aan de naleving van internationale verplichtingen en grondrechten
3. Doeltreffendere asielprocedures, verminderde druk op en minder misbruik van de asielstelsels van de EU

1.3.4. Prestatie-indicatoren

Vermeld de indicatoren voor de monitoring van de voortgang en de beoordeling van de resultaten

Gevolgen van de wijzigingen voor het volgende:

1. Het aantal lidstaten dat het begrip “veilig derde land” gebruikt (op basis van het criterium van een band, het doorreis­criterium of overeenkomsten of regelingen met veilige derde landen).
2. Het aantal asielaanvragen dat als niet-ontvankelijk is afgewezen op basis van het begrip “veilig derde land” en het aantal beroepen daartegen.
3. Het aantal overeenkomsten of regelingen met veilige derde landen op het niveau van de Unie of de lidstaten.

1.4. Het voorstel/initiatief betreft:

- ☐ een nieuwe actie
- ☐ een nieuwe actie na een proefproject/voorbereidende actie¹⁸
- ✖ de verlenging van een bestaande actie
- ☐ de samenvoeging of ombuiging van een of meer acties naar een andere/een nieuwe actie

1.5. Motivering van het voorstel/initiatief

1.5.1. Behoeften waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien, met een gedetailleerd tijdschema voor de uitrol van het initiatief

Op grond van artikel 75 van de asielprocedureverordening moeten de lidstaten nationale uitvoeringsplannen opstellen op basis van het door de Commissie ontwikkelde gemeenschappelijke uitvoeringsplan. De Commissie moet nauwlettend toezicht houden op de uitvoering van de nationale uitvoeringsplannen. Vanaf het moment dat de bepalingen van het pact in juni 2026 van toepassing worden, zal het Asielagentschap van de Europese Unie de operationele en technische toepassing van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel monitoren, overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) 2021/2303 van het EUAA. Daarbij zal onder meer de toepassing van het begrip “veilig derde land” worden gemonitord. Bovendien moeten de jaarverslagen die de Commissie overeenkomstig artikel 9 van de verordening asiel- en migratiebeheer moet opstellen, de resultaten van de monitoring door het EUAA bevatten. Deze verschillende elementen moeten door de Commissie in aanmerking worden genomen bij de beoordeling of er in de lidstaten sprake is van migratiedruk, een risico daarop of een aanzienlijke migratiesituatie, alsook bij het bepalen of een lidstaat systemische tekortkomingen vertoont die ernstige negatieve gevolgen kunnen hebben voor de werking van het Dublinsysteem.

1.5.2. Toegevoegde waarde van de deelname van de EU (deze kan het resultaat zijn van verschillende factoren, bijvoorbeeld coördinatie­winst, rechtszekerheid, grotere doeltreffendheid of complementariteit). Voor de toepassing van dit punt wordt onder “toegevoegde waarde van het optreden van de EU” verstaan de waarde die het optreden van de Unie oplevert boven op de waarde die door een optreden van alleen de lidstaten zou zijn gecreëerd.

Redenen voor optreden op EU-niveau (ex ante): het begrip “veilig derde land” en de asielprocedure worden geregeld door het EU-recht in het kader van de asielprocedureverordening (Verordening (EU) 2024/1348). Zonder optreden op EU-niveau zouden de lidstaten het begrip “veilig derde land” op uiteenlopende manieren

¹⁸

In de zin van artikel 58, lid 2, punt a) of punt b), van het Financieel Reglement.

blijven toepassen, wat leidt tot inconsistenties in de juridische interpretatie en procedurele waarborgen. Uiteenlopende nationale benaderingen zouden rechtsonzekerheid creëren, de risico's van rechtszaken vergroten en de uniforme toepassing van de asielregels in de hele Unie ondermijnen. Een gebrek aan gecoördineerd optreden zou ook een eerlijke lastenverdeling tussen de lidstaten belemmeren en de EU minder goed in staat stellen om doeltreffend met derde landen samen te werken op het gebied van migratie. Het voorgestelde optreden op EU-niveau zorgt voor harmonisatie, rechtszekerheid en procedurele waarborgen, en geeft de lidstaten meer flexibiliteit om het begrip “veilig derde land” toe te passen op een manier die juridisch gezien solide is en doeltreffend kan worden uitgevoerd.

Verwachte toegevoegde waarde EU (ex post): als dit voorstel wordt uitgevoerd, zal het de rechtszekerheid en de procedurele efficiëntie vergroten door ervoor te zorgen dat alle lidstaten het begrip “veilig derde land” consequent toepassen. De afschaffing van de automatische schorsende werking van beroepen zal vertragingen bij de besluiten over asielverzoeken verminderen, waardoor niet-ontvankelijke verzoeken sneller kunnen worden behandeld, terwijl de toegang tot doeltreffende rechtsmiddelen behouden blijft.

Het voorstel zal ook de samenwerking met derde landen versterken door een duidelijk rechtskader voor de toepassing van begrip “veilig derde land” te bieden, of er nu een band bestaat of niet, op voorwaarde dat er overeenkomsten of regelingen zijn. Bovendien kan de Commissie door de transparantieclausule monitoren of de overeenkomsten of regelingen in overeenstemming zijn met de asielprocedureverordening, zodat de geloofwaardigheid van de EU in migratiepartnerschappen behouden blijft.

Op EU-niveau zal het toezicht door het EUAA en de Commissie ervoor zorgen dat de lidstaten de herziene regels inzake het begrip “veilig derde land” toepassen met volledige inachtneming van de grondrechten en procedurele waarborgen. Hoewel het voorstel de automatische schorsende werking van beroepen inperkt, blijft de essentiële rechtsbescherming behouden door de verplichting dat terugkeerbesluiten worden opgeschort gedurende het beroep in eerste instantie wanneer er een risico bestaat dat het beginsel van non-refoulement wordt geschonden. Deze maatregelen zorgen voor een evenwicht tussen doeltreffendheid en billijkheid, wat verzekert dat het asielstelsel van de EU doeltreffend en voorspelbaar blijft en in overeenstemming is met de internationale verplichtingen op het gebied van de mensenrechten.

1.5.3. *Nuttige ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan*

De toepassing van het begrip “veilig derde land” verschilt per lidstaat en het begrip wordt niet door alle lidstaten toegepast, waardoor het moeilijk is vergelijkingen te maken. De Commissie heeft gekozen voor een brede benadering bij de herziening van het begrip “veilig derde land”. Zij heeft onderzocht of het internationaal recht (het Verdrag van Genève van 1951 en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van 1950) verdere herzieningen mogelijk maakt van de voorwaarden voor de toepassing van het begrip “veilig derde land” en de juridische waarborgen ervan, teneinde de toepassing van het begrip in de lidstaten te vergemakkelijken. De Commissie heeft ook rekening gehouden met de ervaringen en uitdagingen van de lidstaten bij de toepassing van het begrip “veilig derde land”, die in verschillende fora ter sprake zijn gekomen, en heeft beoordeeld of de in het kader van de asielprocedureverordening ingevoerde wijzigingen deze kwesties al hadden verholpen of nog niet. Tot slot heeft de Commissie relevante jurisprudentie van het

Hof van Justitie van de EU en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geanalyseerd.

1.5.4. *Verenigbaarheid met het meerjarig financieel kader en eventuele synergie met andere passende instrumenten*

Dit voorstel vloeit voort uit de asielprocedureverordening, waarin verschillende wijzigingen in de regels inzake het begrip “veilig derde land” zijn aangebracht, en het maakt derhalve deel uit van het migratie- en asielpact dat in mei 2024 is aangenomen en waarvoor reeds in financiering is voorzien. Dit voorstel leidt niet tot financiële of administratieve lasten voor de Unie. Het heeft dan ook geen gevolgen voor de begroting van de Unie. De toepassing van het begrip “veilig derde land” is niet nieuw voor de lidstaten. De lidstaten zullen de middelen die in het kader van het bestaande Fonds voor asiel, migratie en integratie aan hun nationale programma’s zijn toegewezen, kunnen aanwenden ter ondersteuning van investeringen die nodig zijn voor de toepassing van het begrip “veilig derde land”. Het EUAA kan de lidstaten binnen zijn respectieve mandaat ook ondersteunen met personeel.

1.5.5. *Beoordeling van de verschillende beschikbare financieringsopties, waaronder mogelijkheden voor herschikking*

Niet van toepassing.

1.6. Duur en financiële gevolgen van het voorstel/initiatief

☐ beperkte geldigheidsduur

- ☐ van kracht van [DD/MM]JJJJ tot en met [DD/MM]JJJJ
- ☐ financiële gevolgen vanaf JJJJ tot en met JJJJ voor vastleggingskredieten en vanaf JJJJ tot en met JJJJ voor betalingskredieten

✗ onbeperkte geldigheidsduur

- Uitvoering met een opstartperiode vanaf JJJJ tot en met JJJJ,
- gevolgd door een volledige uitvoering.

1.7. Wijzen van uitvoering van de begroting¹⁹

☐ Direct beheer door de Commissie

- ☐ door haar diensten, waaronder het personeel in de delegaties van de Unie
- ☐ door de uitvoerende agentschappen

✗ Gedeeld beheer met de lidstaten

☐ Indirect beheer door begrotingsuitvoeringstaken toe te vertrouwen aan:

- ☐ derde landen of de door hen aangewezen organen
- ☐ internationale organisaties en hun agentschappen (geef aan welke)
- ☐ de Europese Investeringsbank en het Europees Investeringsfonds
- ☐ de in de artikelen 70 en 71 van het Financieel Reglement bedoelde organen
- ☐ publiekrechtelijke organen
- ☐ privaatrechtelijke organen met een openbaredienstverleningstaak, voor zover zij zijn voorzien van voldoende financiële garanties
- ☐ privaatrechtelijke organen van een lidstaat, waaraan de uitvoering van een publiek-privaat partnerschap is toevertrouwd en die zijn voorzien van voldoende financiële garanties
- ☐ organen waaraan of personen aan wie de uitvoering van specifieke maatregelen op het gebied van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid in het kader van titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie is toevertrouwd en die worden genoemd in de betrokken basishandeling
- ☐ in een lidstaat gevestigde organen die onder het privaatrecht van een lidstaat of onder het Unierecht vallen en die in aanmerking komen om overeenkomstig sectorspecifieke regelgeving te worden belast met de uitvoering van middelen van de Unie of begrotingsgaranties, voor zover dergelijke organen onder zeggenschap staan van publiekrechtelijke organen of privaatrechtelijke organen met een openbaredienstverleningstaak, en beschikken over voldoende financiële garanties in de vorm van hoofdelijke aansprakelijkheid van de controlerende organen of gelijkwaardige financiële garanties, die voor elke actie beperkt kunnen blijven tot het maximumbedrag van de steun van de Unie.

¹⁹ Nadere gegevens over de wijzen van uitvoering van de begroting en verwijzingen naar het Financieel Reglement zijn beschikbaar op BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

2. BEHEERSMAATREGELEN

2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen

Op grond van artikel 75 van Verordening (EU) 2024/1348 inzake asielprocedures moeten de lidstaten nationale uitvoeringsplannen opstellen op basis van het door de Commissie vastgestelde gemeenschappelijke uitvoeringsplan en zal de Commissie nauwlettend toezien op de uitvoering ervan. Vanaf juni 2026, wanneer de bepalingen van het pact van toepassing worden, zal het EUAA de operationele en technische toepassing van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel monitoren, overeenkomstig artikel 14 van de EUAA-verordening (Verordening (EU) 2021/2303), met inbegrip van de toepassing van het begrip “veilig derde land”.

De jaarverslagen van de Commissie uit hoofde van artikel 9 van de verordening asiel- en migratiebeheer zullen de monitoringresultaten van het EUAA omvatten. De verslagen worden gebruikt om te beoordelen of in een lidstaat sprake is van migratiedruk of systemische tekortkomingen die van invloed kunnen zijn op de werking van het Dublinsysteem, onder meer in verband met de toepassing van het begrip “veilig derde land”. Door de toegevoegde transparantieclausule kan de Commissie nagaan of overeenkomsten en regelingen met derde landen voldoen aan de vereisten van de asielprocedureverordening.

2.2. Beheers- en controlesystemen

2.2.1. *Rechtvaardiging van de voorgestelde wijzen van uitvoering van de begroting, uitvoeringsmechanismen voor financiering, betalingsvoorwaarden en controlestrategie*

Niet van toepassing.

2.2.2. *Informatie over de vastgestelde risico's en het systeem of de systemen voor interne controle die zijn opgezet om die risico's te beperken*

Een van de risico's die aan het voorstel verbonden zijn, is dat de lidstaten overeenkomsten of regelingen kunnen sluiten met derde landen die niet aan de vereiste normen voldoen. Om dit risico te beperken, is een transparantieclausule toegevoegd, op grond waarvan de lidstaten de Commissie en de andere lidstaten op de hoogte moeten brengen voordat zij overeenkomsten of regelingen sluiten.

2.2.3. *Raming en motivering van de kosteneffectiviteit van de controles (verhouding tussen de controlekosten en de waarde van de desbetreffende financiële middelen) en evaluatie van het verwachte foutenrisico (bij betaling en bij afsluiting)*

Niet van toepassing

2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

Niet van toepassing

**3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET
VOORSTEL/INITIATIEF**

**3.1. Rubrieken van het meerjarig financieel kader en betrokken
begrotingsonderdelen voor uitgaven**

Sectie 3 is niet van toepassing omdat er geen financiële of personele gevolgen zijn.
--

3.2. Geraamde financiële gevolgen van het voorstel inzake kredieten

3.2.1. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de beleidskredieten

- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen beleidskredieten nodig
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn beleidskredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven

3.2.1.1. Kredieten uit goedgekeurde begroting

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Rubriek van het meerjarig financieel kader			Nummer					
				Jaar	Jaar	Jaar	Jaar	TOTAAL
				2024	2025	2026	2027	MFK 2021-2027
TOTAAL	beleidskredieten	Toezeggingen/Verbintenissen	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
		Betalingen	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten			(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL kredieten onder RUBRIEK <....> van het meerjarig financieel kader		Toezeggingen/Verbintenissen	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
		Betalingen	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Rubriek van het meerjarig financieel kader		7	“Administratieve uitgaven” ²⁰					
DG: <.....>				Jaar	Jaar	Jaar	Jaar	TOTAAL
				2024	2025	2026	2027	MFK 2021-2027
• Personele middelen				0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Andere administratieve uitgaven				0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

²⁰

De benodigde kredieten moeten worden bepaald aan de hand van de gemiddelde jaarlijkse kostencijfers die beschikbaar zijn op de desbetreffende BUDGpedia-webpagina.

TOTAAL DG <.....>	Kredieten	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
--------------------------------	-----------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

DG: <.....>	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL MFK 2021- 2027
• Personele middelen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL DG <.....>	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

TOTAAL kredieten onder RUBRIEK 7 van het meerjarig financieel kader	(totaal vastleggingen = totaal betalingen)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
--	---	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL MFK 2021- 2027
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
van het meerjarig financieel kader	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.1.2. Kredieten uit externe bestemmingsontvangsten

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Rubriek van het meerjarig financieel kader	Nummer	
---	--------	--

DG: <.....>	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL MFK 2021- 2027
Beleidskredieten					
Begrotingsonderdeel	Toeleggingen/Verbintenissen	(1a)			0,000

Begrotingsonderdeel	Betalingen	(2a)					0,000
	Toezeggingen/Verbintenissen	(1b)					0,000
	Betalingen	(2b)					0,000
Uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten ²¹							
Begrotingsonderdeel		(3)					0,000
TOTAAL kredieten voor DG <.....>	Toezeggingen/Verbintenissen	=1 a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalingen	=2 a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Verplichte tabel:

			Jaar	Jaar	Jaar	Jaar	TOTAAL MFK 2021- 2027
			2024	2025	2026	2027	
TOTAAL beleidskredieten	Toezeggingen/Verbintenissen	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalingen	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL kredieten onder RUBRIEK <....> van het meerjarig financieel kader	Toezeggingen/Verbintenissen	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalingen	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Verplichte tabel

			Jaar	Jaar	Jaar	Jaar	TOTAAL MFK 2021- 2027
			2024	2025	2026	2027	
TOTAAL beleidskredieten	Toezeggingen/Verbintenissen	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

²¹ Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), onderzoek onder contract, eigen onderzoek.

	Betalingen	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten			(6)	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL kredieten onder RUBRIEK <....> van het meerjarig financieel kader	Toezeggingen/Verbintenissen	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalingen	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL MFK 2021- 2027
• TOTAAL beleidskredieten (alle beleidsrubrieken)	Toezeggingen/Verbintenissen	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalingen	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten (alle beleidsrubrieken)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL kredieten onder de rubrieken 1 tot en met 6 van het meerjarig financieel kader (referentiebedrag)	Toezeggingen/Verbintenissen	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Betalingen	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Rubriek van het meerjarig financieel kader	7	“Administratieve uitgaven” ²²
---	----------	--

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

DG: <.....>	Jaar	Jaar	Jaar	Jaar	TOTAAL
-------------	------	------	------	------	---------------

²²

De benodigde kredieten moeten worden bepaald aan de hand van de gemiddelde jaarlijkse kostencijfers die beschikbaar zijn op de desbetreffende BUDGpedia-webpagina.

	2024	2025	2026	2027	MFK 2021-2027
• Personele middelen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL DG <.....> Kredieten	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

DG: <.....>	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL MFK 2021-2027
• Personele middelen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL DG <.....> Kredieten	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

TOTAAL kredieten onder RUBRIEK 7 van het meerjarig financieel kader	(totaal vastleggingen = totaal betalingen)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

		Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL MFK 2021-2027
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 7	Toezeggingen/Verbintenissen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
van het meerjarig financieel kader	Betalingen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.2. Geraamde output, gefinancierd uit beleidskredieten

Vastleggingskredieten, in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Vermeld doelstellingen en outputs			Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	Vul zoveel jaren in als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)	TOTAAL
	OUTPUTS							

↓	Soort ²³	Gem. kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Aantal	Kosten	Totaal aantal	Totale kosten
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 1 ²⁴ ...																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 1																		
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 2...																		
- Output																		
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 2																		
TOTAAL																		

²³ Outputs zijn de te verstrekken producten en diensten (bv. aantal gefinancierde studentenuitwisselingen, aantal km aangelegde wegen enz.).

²⁴ Zoals beschreven in punt 1.3.2 “Specifieke doelstellingen”

3.2.3. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten

- ☒ Voor het voorstel/initiatief zijn geen administratieve kredieten nodig
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn administratieve kredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven

3.2.3.1. Kredieten uit goedgekeurde begroting

GOEDGEKEURDE KREDIETEN	Jaar	Jaar	Jaar	Jaar	TOTAAL 2021-2027
	2024	2025	2026	2027	
RUBRIEK 7					
Personele middelen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotaal RUBRIEK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Buiten RUBRIEK 7					
Personele middelen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotaal buiten RUBRIEK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.3.3. Totaal kredieten

TOTAAL GOEDGEKEURDE KREDIETEN + EXTERNE BESTEMMINGSONTVANGSTEN	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL 2021-2027
RUBRIEK 7					
Personele middelen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotaal RUBRIEK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Buiten RUBRIEK 7					
Personele middelen	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andere administratieve uitgaven	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotaal buiten RUBRIEK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

De benodigde kredieten voor personeel en andere administratieve uitgaven zullen worden gefinancierd uit de kredieten van het DG die reeds voor het beheer van deze actie zijn toegewezen en/of binnen het DG zijn herverdeeld, eventueel aangevuld met middelen die in het kader van de jaarlijkse toewijzingsprocedure met inachtneming van de budgettaire beperkingen aan het beherende DG kunnen worden toegewezen.

3.2.4. Geraamde personeelsbehoeften

- ☒ Voor het voorstel/initiatief zijn geen personele middelen nodig
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn personele middelen nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven

3.2.4.1. Gefinancierd uit goedgekeurde begroting

Raming in voltijdequivalenten (vte's)²⁵

GOEDGEKEURDE KREDIETEN		Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027
• Posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)					
20 01 02 01 (centrale diensten en vertegenwoordigingen van de Commissie)		0	0	0	0
20 01 02 03 (EU-delegaties)		0	0	0	0
01 01 01 01 (onderzoek onder contract)		0	0	0	0
01 01 01 11 (eigen onderzoek)		0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden)		0	0	0	0
• Extern personeel (in vte's)					
20 02 01 (AC, END van de "totale financiële middelen")		0	0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END en JPD in de EU-delegaties)		0	0	0	0
Admin. ondersteuning [XX.01.YY.YY]	- centrale diensten	0	0	0	0
	- EU-delegaties	0	0	0	0
01 01 01 02 (AC, END – onderzoek onder contract)		0	0	0	0
01 01 01 12 (AC, END – eigen onderzoek)		0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden) – rubriek 7		0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden) – buiten rubriek 7		0	0	0	0
TOTAAL		0	0	0	0

3.2.4.2. Gefinancierd uit externe bestemmingsontvangsten

EXTERNE BESTEMMINGSONTVANGSTEN		Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027
• Posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)					
20 01 02 01 (centrale diensten en vertegenwoordigingen van de Commissie)		0	0	0	0
20 01 02 03 (EU-delegaties)		0	0	0	0
01 01 01 01 (onderzoek onder contract)		0	0	0	0
01 01 01 11 (eigen onderzoek)		0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden)		0	0	0	0
• Extern personeel (in voltijdequivalenten)					
20 02 01 (AC, END van de "totale financiële middelen")		0	0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END en JPD in de EU-delegaties)		0	0	0	0
Admin. ondersteuning [XX.01.YY.YY]	- centrale diensten	0	0	0	0
	- EU-delegaties	0	0	0	0
01 01 01 02 (AC, END – onderzoek onder contract)		0	0	0	0
01 01 01 12 (AC, END – eigen onderzoek)		0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden) – rubriek 7		0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden) – buiten rubriek 7		0	0	0	0
TOTAAL		0	0	0	0

²⁵

Specificeer onder de tabel hoeveel vte's binnen het aangegeven aantal reeds zijn toegewezen voor het beheer van de actie en/of binnen uw DG kunnen worden heringezet en wat uw nettobehoeften zijn.

3.2.4.3. Totale personeelsbehoeften

TOTAAL GOEDGEKEURDE KREDIETEN + EXTERNE BESTEMMINGSONTVANGSTEN		Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027
• Posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)					
20 01 02 01 (centrale diensten en vertegenwoordigingen van de Commissie)		0	0	0	0
20 01 02 03 (EU-delegaties)		0	0	0	0
01 01 01 01 (onderzoek onder contract)		0	0	0	0
01 01 01 11 (eigen onderzoek)		0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden)		0	0	0	0
• Extern personeel (in voltijdequivalenten)					
20 02 01 (AC, END van de “totale financiële middelen”)		0	0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END en JPD in de EU-delegaties)		0	0	0	0
Admin. ondersteuning [XX.01.YY.YY]	- centrale diensten	0	0	0	0
	- EU-delegaties	0	0	0	0
01 01 01 02 (AC, END – onderzoek onder contract)		0	0	0	0
01 01 01 12 (AC, END – eigen onderzoek)		0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden) – rubriek 7		0	0	0	0
Andere begrotingsonderdelen (te vermelden) – buiten rubriek 7		0	0	0	0
TOTAAL		0	0	0	0

[Gezien de algemene gespannen situatie in rubriek 7, zowel wat het personeelsbestand als het niveau van de kredieten betreft, zullen de benodigde personele middelen worden gedekt door personeel van het DG dat reeds voor het beheer van de actie is toegewezen en/of binnen het DG of andere diensten van de Commissie is herverdeeld.]

Beschrijving van de uit te voeren taken door:

Ambtenaren en tijdelijk personeel	
Extern personeel	

3.2.5. Overzicht van het geschatte effect op met digitale technologie samenhangende investeringen

Verplicht: in onderstaande tabel moet de beste schatting worden gegeven van de met digitale technologie samenhangende investeringen die uit het voorstel/initiatief voortvloeien.

De kredieten onder rubriek 7 moeten in uitzonderlijke gevallen in het desbetreffende onderdeel worden opgenomen, indien vereist voor de uitvoering van het voorstel/initiatief.

De kredieten onder de rubrieken 1 t/m 6 moeten worden weergegeven als “IT-beleidsuitgaven inzake operationele programma’s”. Deze uitgaven betreffen het operationele budget dat gebruikt moet worden voor hergebruik, koop of ontwikkeling van IT-platforms of tools die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van het initiatief, alsook daarmee verband houdende investeringen (bv. licenties, studies,

gegevensopslag enz.). De in deze tabel vermelde informatie moet in overeenstemming zijn met de gegevens in deel 4, “Digitale dimensies”.

TOTAAL Digitale en IT-kredieten	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	TOTAAL MFK 2021- 2027
RUBRIEK 7					
IT-uitgaven (algemeen)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotaal RUBRIEK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Buiten RUBRIEK 7					
IT-beleidsuitgaven inzake operationele programma's	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotaal buiten RUBRIEK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAAL	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6. Verenigbaarheid met het huidige meerjarig financieel kader

Het voorstel/initiatief:

- ☐ kan volledig worden gefinancierd door middel vanerschikking binnen de relevante rubriek van het meerjarig financieel kader (MFK)

Niet van toepassing.

- ☐ vereist een beroep op de niet-toegewezen marge in de desbetreffende rubriek van het MFK en/of op de speciale instrumenten zoals gedefinieerd in de MFK-verordening

Niet van toepassing.

- ☐ vereist een herziening van het MFK

Niet van toepassing.

3.2.7. Bijdragen van derden

Het voorstel/initiatief:

- ☐ voorziet niet in medefinanciering door derden
- ☐ voorziet in medefinanciering door derden, zoals hieronder wordt geraamd:

Kredieten in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

	Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027	Totaal
Medefinancieringsbron					
TOTAAL medegefinancierde kredieten					

3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

- ☐ Het voorstel/initiatief heeft geen financiële gevolgen voor de ontvangsten.
- ☐ Het voorstel/initiatief heeft de hieronder beschreven financiële gevolgen:

- ☐ voor de eigen middelen
- ☐ voor overige ontvangsten
- ☐ geef aan of de ontvangsten worden toegewezen aan de begrotingsonderdelen voor uitgaven

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Begrotingsonderdeel ontvangsten:	voor	Voor het lopende begrotingsjaar beschikbare kredieten	Gevolgen van het voorstel/initiatief ²⁶			
			Jaar 2024	Jaar 2025	Jaar 2026	Jaar 2027
Artikel						

Vermeld voor de toegewezen ontvangsten de betrokken begrotingsonderdelen voor uitgaven.

Niet van toepassing

Andere opmerkingen (bv. over de methode/formule voor de berekening van de gevolgen voor de ontvangsten of andere informatie).

Niet van toepassing

4. DIGITALE DIMENSIES

Niet van toepassing. Het voorstel is een gerichte wijziging van de asielprocedureverordening, die deel uitmaakt van het pact. Alle digitale elementen zijn in het pact opgenomen en niet in dit voorstel.

4.1. Voorschriften met digitale relevantie

Niet van toepassing

4.2. Gegevens

Niet van toepassing

4.3. Digitale oplossingen

Niet van toepassing

4.4. Interoperabiliteitsbeoordeling

Niet van toepassing

4.5. Maatregelen ter ondersteuning van de digitale uitvoering

Niet van toepassing

²⁶ Voor traditionele eigen middelen (douanerechten en suikerheffingen) moeten nettobedragen worden vermeld, d.w.z. na aftrek van 20 % aan inningskosten.